

<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0998290-04#Text>. (дата звернення: 23.10.2025).

Русов Артем

Науковий керівник: Тенькова Зоя Юріївна

**Відокремлений структурний підрозділ Полтавського фахового
коледжу нафти і газу Національного університету «Полтавська
політехніка імені Юрія Кондратюка»**

ТУРИЗМ В ФІЛІППІНАХ

Туризм на Філіппінах є одним з найбільш вагомих секторів економіки країни. Республіка Філіппіни простяглася на більш ніж 7 тисяч тропічних островів у Південно-Східній Азії. Має природні пляжі, багату флору та фауну та інші рекреаційні надбання. Здебільшого гірська країна, гори займають приблизно $\frac{3}{4}$ площі. Середні висоти – 442 м; найнижчою точкою є рівень вод Філіппінського моря (0м); найвищою натомість є гора Апо (2954м). Між гірськими хребтами знаходяться густонаселені рівнини та річкові долини. Острівні дуги Філіппін сформовані гребеневими ділянками підводного піднесення та відрізняються гірським рельєфом. Особливо це виражено на Лусоні.[2]

Клімат Філіппін тропічний, мусонний, але через сильну розчленованість рельєфу, різну експозицію схилів, відносно вологих мусонних потоків і транстропічних циклонів, неоднакову ступінь віддаленості місцевості від океану він нерівномірний. Температура повітря відрізняється завдяки зміні висот, тому може сягати +34°C на узбережжі вдень та +26°C вночі. В гірських регіонах до +25°C та +15°C відповідно.

Масовий туризм на Філіппінах розпочався у 1970-х роках. Показники відвідуваності зростали несуттєво, до середини 1980-х. Стрімкий ріст популярності Філіппін почався на початку 1990-х років. У 2024 році до Філіппін завітали близько 5 мільйонів людей, що принесло Філіппінам приблизно 13,1 мільярда доларів США.[1]

Філіппіни – визнане місце рекреаційного дайвінгу світового рівня. Частина популярних дайв - локацій, такі як, риф Туббатаха в морі Сулу, доступні лише під час дайв - сафарі з проживанням на борту. У багатьох регіонах практикується «Daily diving» з місцевих човнів під назвою «банка». У Філіппінських водах багато доступних під час занурень місць корабельних решток. Найвідоміші місця для «Wreck Diving» є затока Корон та Субик-Бей.

Велику популярність для туристів мають вулкани та гори. Найбільш відвідуваним вулканом є Тааль – один з найменших діючих вулканів, розташований на острові Лусон за 60 км на південь від столиці Філіппін. Між гір вирізняються «Шоколадні Пагорби» у Центральній Вісаї на острові Бохол – це низка пагорбів, які отримали свою назву через колір пагорбів під час сухого сезону з лютого по травень. Пекуче, в цей період, сонце змінює відтінок трави на колір шоколаду. Одним із див є повна відсутність печер у цій місцевості, які зазвичай утворюються в таких умовах. [3]

Туризм є головною частиною економіки Філіппін, що пропонує стабільний потік коштів для державного бюджету, створюючи робочі місця та посилюючи інфраструктуру Філіппін, з її приголомшливою природою, чудовою погодою, яскравою культурою і теплою гостинністю своїх людей, Розташовується як найвище туристичне місце у Південно-Східній Азії, з його унікальними рисами, виділяється як перспективний сектор, і його зростання є важливим для економіки. Туризм продовжує зростати - це все про кмітливе використання дарів природи, оновлення туристичних пам'яток та сприяння еко-дружності.

Література

1. Department of Tourism (DOT) Annual Report 2024. Philippines Tourism Performance. Manila: Department of Tourism, 2025. 45 p. URL: https://tourism.gov.ph/tourism_statistics/ (дата звернення: 10.11.2025).
2. *CIA World Factbook*. Central Intelligence Agency (CIA). Washington, D.C., 2024. URL: <https://www.cia.gov/the-world-factbook/countries/philippines/> (дата звернення: 11.11.2025).

3. Дайвінг на Філіппінах: найкращі місця для wreck diving та сафари. *Dive Magazine*. 2023. № 5. С. 12–18. URL: <https://example.com/philippines-diving-spots> (дата звернення: 9.11.2025).

Рябченко Владислав

Науковий керівник: к. філол. н., доцент Фрумкіна А. Л.

Міжнародний університет

ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ «KRIEG / ВІЙНА» У XX СТОЛІТТІ

XX століття стало епохою радикальної зміни у сприйнятті війни, що визначило нову семантичну й культурну роль концепту «*Krieg*» у німецькомовному просторі. Якщо у попередні сторіччя війна асоціювалася з мужністю, честю та політичною доцільністю, то події 1914–1945 років зруйнували ці традиційні уявлення. Як зазначає Ерік Гобсбаум, XX століття стало «віком крайнощів», у якому війна втратила свої старі символічні рамки та перетворилася на прояв тотального насильства [6, с. 21].

Перша світова війна (1914–1918) означила першу масштабну кризу європейського гуманізму. Концепт *Krieg* перестав бути синонімом героїзму й набув значення трагедії колективного масштабу. У німецькій культурі цього періоду війна постає не лише як політична подія, а як глибокий *екзистенційний* досвід.

У художній літературі формується мотив «загубленого покоління» (*verlorene Generation*), який зокрема втілено в романі Е. М. Ремарка „*Im Westen nichts Neues*“ (1929). Письменник показує війну як безглузду жертву покоління, позбавленого ідеалів. Водночас Ернст Юнгер у книзі „*In Stahlgewittern*“ трактує війну як «випробування духу» [7, с. 41–43], створюючи контраст між трагічним та героїчним розумінням концепту *KRIEG/ВІЙНА*. Ця подвійність визначила німецький світогляд міжвоєнної доби.